

Pituffik News

nr.2/2004

Onsdag den 24. marts 2004

4. AARGANG

THULES FØRSTE SOLSTREJF

af Charlotte Anthonisen

Den 21. februar 2004 så alle Thuleboerne de første solstråler her på basen. Kl.13.05 blev den obligatoriske ceremoni foran Headquater afholdt, hvor USAF serverede en lille skarp til at holde varmen på.

Siden 29. oktober, hvor solen gik ned bag Sydbjerget, har Thuleboerne hygget sig med varme drikke og lune sokker. Men stor har længslen været efter noget solskin og varme, og nu er solen her så endelig. Solen gemte sig midlertidigt bag nogle skyer. Senere på dagen lykkedes det at se nogle direkte solstråler på basens bygninger, et fantastisk syn. Stadig er det dog bidende koldt, og stormene kommer hyppigt.

Men pyt, vi ved, at det går mod lyse tider. Allerede her i slutningen af marts er det lyst det meste af døgnet. Så nu er det bare at se frem til de muligheder som foråret og sommeren bringer af udendørsaktiviteter; slædeture, vandreture og meget andet godt.

Samme aften holdt vi en ordentlig fest for alle basens beboere, hvor vi på behørig vis fejrede solens komme. Arrangementet var storslået. Der findes flere billeder foran Headquater samt billeder og tekst fra festen længere inde i bladet.

Indhold**Nr. 2/2004****Site Manager** side 2**Nyt fra organisationen**
side 3**Redaktionens spalte**
side 4**Rigshospitalets forsøg**
side 4**Amerikanske indlæg:**
Nuuk visit side 5**Kerneboringer** side 6-7**Tema: First Light Festival**
side 7-9**Etik og godt lederskab**
side 10**Pinsetterkursus og bowling**
side 11, side 17**Elevspalten** side 12**Alkohol** side 13**Kent Møller** side 13**Tops in blue** side 14-15**Michael Andersen** side 16**Food Warehouse**
side 16-17**Slædetur** side 18**I form med kollegerne**
side 19UDGIVER:
Greenland Contractors
DK - 3970 PittuffikAnsvarshavende:
Frank SabroeRedaktør:
Charlotte AnthonisenTryk: Nofoprint A/S
Oplag: 825Næste nr. udkommer:
21.04.2004
Deadline: 29.03.2004**Site Managers spalte**

Af Inge Bülck

Med februar måned kom lyset og også solen tilbage til Thule, og selvom det stadig er koldt, så lurer foråret lige om hjørnet. Solens tilbagevenden blev i øvrigt fejret med First Light Festival, som igen blev en stor succes. Festivaltraditionen er kommet for at blive til glæde for os alle ved begyndelsen og slutningen af den mørke tid.

Vi har igennem længere tid arbejdet med forberedelserne til at give tilbud på den servicekontrakt, der er planlagt til at starte den 1. oktober 2005, og som løber 10 år frem i tiden. Vi har på lige fod med eventuelle andre interesserede entreprenører modtaget en kladdeudgave af udbudspapirerne med en opfordring til at kommentere materialet med henblik på at gøre USAF opmærksom på, om beskrivelserne indeholder krav, der udgør en hindring for den optimale drift eller militære eller amerikanske standarder, der med fordel kan erstattes af civile og danske/grønlandske krav.

Vi har netop fået den glædelige nyhed fra USAF, at ingen andre virksomheder ønsker at byde på den nye Base Maintenance Contract for Thule Air Base. Der vil således ikke længere blive tale om en åben offentlig licitation i forbindelse med den nye servicekontrakt, men derimod udelukkende en forhandling direkte mellem USAF og GC omkring kontraktindhold og prissætning. USAF har derfor meddelt GC, at virksomheden efter færdiggørelse af servicekontrakten allerede på forhånd er sikret videreførelse af denne.

Som nævnt i sidste nummer af Pituffik News er kontrakten for de kommende år skruet helt anderledes sammen end hidtil. USAF har hidtil ikke alene nøje beskrevet hvilken opgave, der skulle løses, men også nøje beskrevet, hvordan opgaven skulle løses. For de kommende år beskriver USAF stadig slutmålet, men entreprenøren får friheden til selv at vælge den mest hensigtsmæssige metode til at nå målet. Det er en interessant udvikling og giver os det bedst mulige grundlag for en fortsat udvikling af virksomheden til glæde for alle medarbejdere. Opgaverne kan tilrettelægges på en langt mere hensigtsmæssig og spændende måde, da entreprenøren får kontrollen med alle led i kæden lige fra planlægning over indkøb til arbejdets udførelse.

Når vi engang imellem synes, at det er en blandet landhandel at være beskæftiget i GC i Thule, så er det ikke så underligt. Det er nemlig et faktum, at havde Thule-basen ligget andre steder i verden med større mulighed for transport og samkvem med omverdenen, så havde den indeværende servicekontrakt været opdelt i 12 mindre kontrakter. I virkeligheden driver vi jo ikke en virksomhed heroppe, men en mindre by. Det er nok også den mangfoldighed i opgaverne og udfordringerne, der gør, at vi synes, at det er en spændende arbejdsplads, hvor hver dag har sine nye udfordringer.

Som jeg nævnte i indledningen, er lyset kommet tilbage, og foråret er på vej, og før vi ved af det, er det højsæson igen. Det er vor plan at hyre færre sommerfolk i år end sidste år. En bedre planlægning af opgaverne betyder, at det er muligt i vid udstrækning at klare sommerens ekstra opgaver hovedsagligt med den faste stab. Vi vil stadig have behov for at byde nogle sommerkolleger velkomne, men de vil få tilbudt seks måneders ansættelse og vil dermed i højere grad falde naturligt ind i hverdagen. Vi håber, at mange af dem bliver så glade for arbejdspladsen, at de får lyst at vende tilbage igen enten i en permanent stilling eller til næste forår.

Ledelse og medarbejdere i GC har gennem de sidste måneder forberedt overenskomstforhandlingerne mellem DA/FADVIG og BAT, som finder sted i perioden 19. - 24. marts 2004. Målet er at opnå en aftale, der i højere grad giver den enkelte medarbejder indflydelse på egne indtægtsmuligheder, samt giver et incitament til at påtage sig et større ansvar for kvaliteten og planlægningen af eget arbejde for derigennem at sikre et bedre produkt til en lavere omkostning til gavn for både virksomhed og egen lønningspose!

Til slut skal jeg opfordre til, at vi alle hjælpes ad med at undgå kørselsuheld og andre uheld. Nu da solen er kommet tilbage, bliver det ind imellem ekstremt glat, så kørselsuheld og se jer godt for, hvis solen blænder.

Jeg vil ønske jer alle god fornøjelse med de udendørsaktiviteter, som nu så småt starter op med skøjteløb og skiløb som de første tilbud, men hav respekt for naturens kræfter og pas på hinanden og jer selv.

Nyt fra Organisationen

En olietanker ændrer kurs

af Anders Borggard Jensen

På mange måder kan Civil Engineering (CE) godt sammenlignes med en olietanker. Den har et stort omfang, stort indhold, er stabil, har en vigtig mission, men er også lang tid om at ændre kurs. I øjeblikket er vi i CE i gang med at ændre kursen, men hvorfor?

Vi taler hele tiden om en "ny kontrakt", "når vi får en ny kontrakt", "i den nye kontrakt" osv., og mange tænker nok, "det er bare noget, de snakker om i ledelsen – hvad kommer det mig ved". Det er et faktum, at vi er meget tæt på det endelige udbudsmateriale til en ny kontrakt. Derfor er store dele af GC i gang med at tænke sig godt om, da det drejer sig om at kigge ud i fremtiden. Vi skal ved fælles hjælp give et bud på, hvad vi mener, det kræver at drive Thule Air Base 12 år frem i tiden. Uanset hvor i organisationen man er ansat, så er det helt sikkert, at en ny kontrakt vil komme til at påvirke vores dagligdag. Det kan være måden, vi spiser på, måden vi bor på, måden vi transporterer os på, måden vi arbejder på osv. osv. Derfor kommer den nye kontrakt os alle ved.

Vi ved allerede, at en af de helt store ændringer for CE's vedkommende bliver måden, hvorpå vore ydelser bliver målt af Air Forcen. Arbejdsgaverne vil på mange måder ikke ændre sig, men måden, vi løser dem på bliver mere på GC's betingelser og mindre på Air Forcen's. Også måden GC bliver målt på ændres radikalt. I den nuværende kontrakt er det f.eks. afgørende, at CE bruger et bestemt antal timer på vedligeholdelse på årsbasis. I den nye kontrakt vil CE udelukkende blive målt på, at vi opnår bestemte standarder og kvaliteter i vort arbejde. Praktisk taget som enhver anden privat virksomhed.

Det bliver helt afgørende, at vores planlægning af arbejdsopgaver er klar til tiden inden for alle fagområder. På den måde udnytter vi det, folk er bedst til. Men samtidig er det vigtigt, at opdelingen af shopper, fag og fagområder gøres mindre for at opnå større fleksibilitet. Fleksibilitet er nødvendigt, da vi ikke øjeblikkeligt kan få hjælp fra "manden på gaden". Vi bor næsten på Nordpolen og skal derfor langt henad vejen kunne klare os selv med de medarbejdere og ressourcer, vi har på pladsen.

Det første store skridt mod en større fleksibilitet i CE blev taget i december måned sidste år. Den udførende del af CE blev smeltet sammen til en enhed. Det er slut med "Kassetænkning". Vi skal udover tanken om at høre til en kasse (shop) med et afgrænset arbejdsområde. I fremtiden kan man let forestille sig, at f.eks. den samme elektriker laver løbende vedligeholdelsesopgaver, arbejder på projekter og kører for Service Call m.m. Det skal alt sammen afhænge af behov og evner. Dette skal også gerne være medvirkende til at lave en endnu mere spændende og afvekslende hverdag for os som medarbejdere på TAB.

Det vil endnu tage et stykke tid, inden vi når ovenstående situation, men vi skal nok nå derhen. Og vi skal være klar til at operere sådan, når vi går i gang med den nye kontrakt. Målet er, at vi får en masse små arbejdsgrupper eller hold, der skal dannes til de enkelte arbejdsopgaver. Hermed vil CE blive mere manøvredygtig og vil meget hurtigere kunne tilpasse sig Air Forcen's vekslende krav. I stedet for at have CE som en stor ufleksibel olietanker, skulle vi gerne ende med mange små speedbåde, der er manøvredygtige og smidige.

Redaktionens Spalte

Det er ganske sikkert: Nu er lyset kommet – og heldigvis for at blive, men stadig væk: Kors hvor er det jammerlig koldt.

I sidste nummer kunne I læse et resume fra et rygestopkursus og i dette nummer er der et indslag om alkoholforståelse. Vi håber, her på redaktionen, at interessen for disse to produkter snart falder så meget blandt beboerne på "Thulegård" at hospitalets bidrag til Pituffikken kan blive noget bredere. De har meget mere at byde på og kan tage de emner op, som de oplever som de mest aktuelle.

Det er vores plan, at der et stykke tid fremover skal være et indlæg fra managere og lignende godfolk for at give bedre indsigt i hvilken retning virksomheden bevæger sig. Det er jo altid godt at vide, i hvilken retning "toget kører", hvis man selv skal følge med (eller olier tankeren).

Men når det er sagt, så vil vi meget gerne have mange flere vinkler på vores historier. Det er jo lidt sjovere at udgive et blad for de mange end for nogle ganske få, derfor vil vi gerne opfordre jer til at bidrage. Jeg er overbevist om, at mange af jer sidder med gode ideer og under alle omstændigheder med en holdning til, hvad der ville interessere jer at læse – lad os det vide! Kom med Jeres bidrag i form af færdigskrevne artikler og eller rå ideer. Alle er velkomne og kan kontakte Charlotte Anthonisen pr. mail eller tlf. 2861 desangående.

Vi forsøger allerede fra næste nummer at udvide redaktionen med endnu et medlem, for at styrke det grønlandske stof. Det glæder vi os meget til at præsentere for jer.

Siden sidste nummer har der faktisk været hele tre underholdningsindslag på basen First Light Festival, som I kan læse mere om her i bladet, dog set fra en lidt anden vinkel end tidligere, nemlig en beskrivelse af, hvad der foregår bag kulisserne, for at få sådan et arrangement på benene. Derforuden har vi haft besøg af Tops In Blue og så har nogle – vist især de yngste af amerikanerne haft meget fornøjelse af Cheerleadernes besøg. Det sidste skal jeg undlade at kommentere, for det har jeg da overhovedet ikke forstand på – har jeg indset, men jeg ønsker mig godt nok snart lidt "dansk underholdning". Jeg ved at der tidligere på basen har været både Kim Larsen og Henning Stærk, og hvor ville jeg dog ønske mig at nogen havde lyst til – ikke nødvendigvis en gentagelse, men så noget tilsvarende. Ellers er der kun tilbage at fortælle dig, kære læser, at denne udgaves redaktionshold ønsker dig rigtig god læsning.

Trit (Huske-vers for den sidste individualist)
Hvad rager det den, som er sikker på sit,
at resten af verden er ude af trit.
Piet Hein

Mange ville ikke gøre det for en million

Af Wivian Hedegaard

Onsdag den 18. marts lander 10 mænd og 6 kvinder på Thule Air Base for at deltage i et videnskabeligt forsøg, som skal bevise at en vis form for træning kan eliminere den livstilssygdom (diabetes 2) som har ramt store dele af verden - og nu også den mere inaktive del af befolkningen på Grønland.

Hans Søndergaard, cand. scient. og seniortestmedarbejder ved Rigshospitalet tillige med cand.scient. "in spe" fra Institut for Idræt, Thor Munk Andersen, som skal skrive speciale om forsøget, udgør fortroppen af de videnskabelige medarbejdere fra Rigshospitalet, som netop er ankommet til Thule Air Base.

Danmark - februar 2004

Forsøgspersonerne – de 10 mænd og 6 kvinder - er rekrutteret i Danmark ved opslag på kollegier, universiteter samt ved annoncering i aviser og radio. Aldersspredningen er fra 20 – 50 år. Personerne er bl.a. testet for motivation, erfaringer og samarbejdsevner. De har deltaget i en "rystesammen tur" en weekend i februar, hvor de blev udsat for hårde strabadser for måling af evnen til at fungere under stress. De har fået undervisning i forfrysninger, beklædning, førstehjælp og kommunikation, og nogle af deltagerne er undervist i brug af våben, ifald man undervejs skulle møde en isbjørn.

Sprøjter, nåle og slanger

Inden forsøgspersonerne er kommet så langt som til Thule, har de været igennem en sand rædsel af tests og biologiske prøver. Fra midten af januar har alle forsøgspersoner deltaget i 4 forsøg gennemført over 4 separate dage. De har fået målt kropssammensætning, fået foretaget glukosetolerancetest til måling af følsomhed for insulin, de har haft plastik-katetre i blodårerne ved albuen, armhulen og i lysken for udtagning af blodprøver hvert 15. minut i 2 timer, de har fået testet maksimal iltoptagelse og fået taget muskelbiopsier. Når turen til Thule er overstået, begynder det hele forfra igen, idet man nu skal måle, hvad opholdet og strabadserne har gjort ved kroppen.

Frem og tilbage er lige langt

Efter at have afprøvet udstyr, vænnet sig til klimaet og mødt de fangere, som skal være deres rejsekommerater i de næste 6 uger, starter den første tur ud over isen. De to grupper, på hver 8 personer, vil blive ledsaget af to fangere med hver deres hundeslæde. Deltagerne skal ikke hygge sig på slæderne, men selv arbejde sig frem over isen på ski. Det personlige grej trækkes på en pulk efter skiene.

Efter en uge returnerer deltagerne til basen, hvor der overnattes én nat, og hvor der samles forsyninger, vaskes tøj etc. I forbindelse med dette ophold udtages der på Base Hospital vævsprøver fra lår og armmuskler, der tages blodprøver tillige med, at der udføres en kort arbejdstest. Herefter starter man på en ny skitur som varer i 14 dage, der returneres og overnattes på basen i én nat, hvorefter samme testprocedurer gentages. Herefter starter en ny skitur – denne gang med en varighed på 21 dage. Efter 42 dage på isen transporteres alle deltagere tilbage til Rigshospitalet i København, hvor de samme forsøg, som blev lavet inden afrejsen til Thule, gentages.

Solbrændte som vejarbejdere

Hele basen vil givet følge med i forsøget, og de 16 forsøgspersoner vil blive misundt af de mere eventyrlystne Thuleboere. Da turen foregår på den tid af året, hvor solen har mest magt, vil deltagerne ikke være til at kende, når de efter 42 dage skal tilbage til Danmark. De vil have brune hænder og ansigt, og mange både her og der, vil misunde dem deres kulør – indtil de smider tøjet.

Nuuk Visit

By Colonel Thomas C. Walker
Thule Air Base Commander

The Danish Liaison Officer and I visited Nuuk Feb. 26 to March 2 to meet with members of the Danish and Greenland Home Rule governments. While there, we met with many key officials discussing Thule operations and ways in which the base can, and does, support communities in northwest Greenland.

When I arrived I was surprised to see how closely the city resembled a skiing community—as if somebody plucked a skiing town out of Colorado's Rocky Mountains and placed it in Greenland. Large apartment buildings and houses of different colors populate Nuuk's jagged landscape. Near the city's airport is a small downhill ski slope as well as miles and miles of cross country ski trails. However, Nuuk foremost is a harbor city—home to Royal Arctic Line, which has participated in Thule's resupply operations, as well as many privately owned boats for hunting and pleasure.

Nuuk's population of 15,000 may be small compared to other cities, but the capital city is huge in its own right. The city hosts the Greenland Home Rule government, cultural and artistic attractions, and is also a center for commerce.

I had the pleasure to meet Jonathan Motzfeldt, chairman of the Greenland Home Rule parliament as well as a former premier of Greenland. Motzfeldt is recognized as a key figure in the formation of the Home Rule government in 1979. I also had an opportunity to meet Josef Motzfeldt, chairman of the Home Rule's foreign and security policy committee.

Both gentlemen hosted separate lunches for the DLO and me in Nuuk's Hans Egede house, the oldest building in the city, built in 1728. Incidentally, the house was also the location where Danish, Greenlandic, and American officials gathered a year ago February 20 to sign the memorandum of understanding resulting in the return of the Dundas Peninsula to the Home Rule government.

Much was accomplished in discussing how all members of Team Thule are working to support the nearby communities in northwest Greenland. Some of my highlights involved our near-record year raising money for Operation Julemand and the Air Greenland contract—accomplishments all of us can be proud of.

I also had the chance to meet High Commissioner Peter Lauritzen, the top Danish official in Greenland. The high commissioner's office is an important liaison between the Home Rule and Danish governments.

I had the opportunity to sail on the high commissioner's ship into the Nuuk fjord, where we weighed anchor about 30 kilometers inland and went ashore for a hike. The sights were beautiful and serene—small wonder many Greenlanders have build summer homes in the area.

Touring the sites in and around the city was great, as was meeting some of Nuuk's citizens and seeing their accomplishments. Just as I challenge all members of Team Thule to make Thule a better place, it was evident that many carry the same philosophy in Nuuk. An example of this came in a performance at Katuaq, the city's cultural center, where some 100 children from six different countries were giving a capstone musical and dance performance concluding what was a two-week cultural diversity camp planned and coordinated by Nuuk's citizens.

My experiences in Greenland have been great—the visit to Nuuk was just one more example of that. Though the United States, Denmark, and Greenland Home Rule continue to negotiate a new defense agreement, one which may impact Thule's future, there is no doubt that a common vision exists for continued cooperation and relationship building.

Jonathan Motzfeldt og Col. Thomas Walker

Inatsisartut - Landstinget

Nuuk set fra havet

Grønlands tungeste bibliotek

Geologer fra hele verden kommer til Kangerlussuaq for at læse i de mere end 100 kilometer borekerner, som findes på kernebiblioteket i sweepergaragen. Det er nemlig sådan, at selskaber, som har ledt efter mineraler i Grønland, skal aflevere deres boreprøver til Råstofdirektoratet, herunder lageret i Kangerlussuaq, når de er færdige med at bruge disse.

Greenland Service Partners A/S (GSP) fik i sommeren 2000 en spændende opgave, nemlig at modtage Råstofdirektoratets kerneboringsbibliotek i Kangerlussuaq. Biblioteket blev sejlet med skib til Kangerlussuaq i 20 stk. 20 fods containere, som vejede minimum 16 tons hver. Der skulle koordineres transport fra havnen i Kangerlussuaq til den gamle sweepergarage, som ligger i Gammel Lejr, en strækning på ca. 17 km. Da alle containerne stod placeret uden for garagen, skulle de tømmes efter et ganske bestemt system. Det var nemlig vigtigt, at borekerne blev placeret hensigtsmæssigt, sådan at det ville være let at finde de ønskede borekerner, når der kom geologer på besøg. Derfor er alle paller, som borekerne står på, nummererede efter et bestemt nummersystem. Nummersystemet benyttes bl.a. til at registrere borekerne i en database, således at det er muligt v.h.a. en pc hurtigt at finde frem til en borekerne ved at søge på borested, dato, licens, indhold, dybde m.m. eller en kombination af alle disse søgekriterier.

Sweepergaragen, som under amerikanertiden blev brugt til parkering af de store sweepere, var blevet klargjort bl.a. med en ny grønlandsk elinstallation samt ny belysning, inden kerneboringerne blev placeret. Kerneboringerne ligger i nogle specielle trækasser, som hver er mærket med de nødvendige informationer om kernerne. Det var selvfølgelig meget vigtigt hele tiden at have styr på, hvor og hvorfor de forskellige kasser blev placeret, som de gjorde.

Da denne del af opgaven var blevet løst, blev det aftalt mellem GSP og Råstofdirektoratet, at GSP skulle sørge for det daglige eftersyn med kernerne samt udføre alt praktisk arbejde, når der kom geologer på besøg. Bygningen er uden varme, men det betyder ikke noget for borekerne, da de jo er "vant til kulde"!

Forud for besøget i kerneboringsbiblioteket har geologerne typisk læst rapporter om Grønlands geologi. De ved derfor præcist, hvilke borekerner der er et nærmere studium værd. Herefter søges Råstofdirektoratet om tilladelse til at benytte de aktuelle borekerner, som geologen vil studere. Efter at tilladelsen er i hus fra Råstofdirektoratet, sørger GSP så groft sagt for resten. Skal geologen have et stykke af en borekerne med hjem til nærmere analyse, er det GSPs personale som skærer et stykke af borekernen efter aftale og sørger for den videre behandling, således at geologen kan få boreprøven med hjem.

Borekerne repræsenterer en uvurderlig viden om den grønlandske undergrund, idet de kan være med til at igangsætte nye mineralefterforskninger. Borekerne er også værdifulde, fordi den geologiske viden hele tiden udvikler sig, så geologer i dag kan læse meget mere ud af en borekerne end geologer for årtier siden. Kerneboringsbiblioteket viser også sin værdi, hvis geologerne leder efter nye mineraler på en gammel lokalitet.

Kerneboringerne stammer fra de selskaber, som gennem årene har haft licens til at lede efter mineraler i den grønlandske undergrund. Når en licens er blevet opgivet, er selskaberne forpligtet til at tilbyde Råstofdirektoratet kerneboringerne samt andet materiale om efterforskningsaktiviteterne.

Der er i Kangerlussuaq borekerner fra de store selskaber som Kryolitselskabet Øresund i Ivittut, Nordisk Mineselskab i Mestersvig og Greenex i Maarmorilik samt fra en lang række juniorselskabers mineraljagt efter mange forskellige mineraler og ædelstene over hele Grønland. Det er altså spændende at gå imellem alle de borekerner. De kan fortælle en masse historier om Grønland og virksomhederne, som har boret dem.

Derudover udfører GSP også opgaver i forbindelse med geologiske undersøgelser rundt omkring i Grønland. Skal et hold geologer ud i "mutterne" for at studere eller efterforske den grønlandske undergrund, løser GSP opgaverne med logistik herunder koordinering af helikopterflyvning, leverer mad, vand, generatorer til elforsyning, telte, kommunikation via HF eller satellitstyr samt flytning eller omrokering af campen.

Ofte er der mulighed for at komme med ud at se de steder, hvor geologerne opholder sig for lettere at kunne danne sig det koordinerende overblik, som er nødvendigt, for at et sådant ophold bliver en succes.

Per Møller Jensen

Jeg har arbejdet i alt ca. 6 år på Thulebasen. Første gang fra 1986 til 1989 som tekniker i RAPCON. Dengang havde vi et blad, der hed Phasetten. I 1995 blev jeg ansat som crew chief i RAPCON. Senere blev jeg supervisor i RAPCON for til sidst at blive superintendent i NSC. GC opfordrede mig til at tage til SFJ for at prøve at udvide GC's aktiviteter der, efter at amerikanerne lukkede deres base vist nok i oktober 1992. Det lykkedes at få kontrakt med GLV (vi vandt over Terma) og Råstofdirektoratet. Jeg rejste så for good i august 2000. I dag arbejder jeg for Forsvarets Efterretningstjeneste. Dog savner jeg Thule ind i mellem.

Dette er nogle af de mange spændende opgaver, som GSP udfører i Kangerlussuaq. Det er altid en stor udfordring at løse disse typer opgaver, da der ofte dukker uventede situationer op, som skal løses på bedste vis til kundens tilfredshed; så kommer han nemlig igen.

Thules første solstrejf - dag og aften:

Bag kulisserne på en Thule Festival

af Winnie L. Poulsen

Forberedelserne

Efter en vel overstået First Light Festival får jeg nærmest sved på panden, når jeg tænker tilbage på den mængde arbejde, der ligger i at arrangere en Thule Festival.

Blot få dage efter First Night Festival i november 2003 blev en ansøgning om midler til at få et dansk band til Thule i 2004 sendt til GC's Velfærdsfond. Da det positive svar kom retur, blev der straks indkaldt til det første møde i festivalgruppen, hvis medlemmer er fra både USAF og GC. Tiden var knap og mange ting skulle diskuteres og besluttes; blandt andet tema for First Light Festival 2004, hvilken slags musik, kunne vi forestille os, ville være et hit, hvornår skulle festivalen være, ansvarlige for arbejdsområderne skulle udpeges med mere.

Arbejdsområderne er mange, når der skal stables en festival på benene: klargøring af Hangar #7, som bl.a. indebærer: scene, lys, varme, ventilation, opstilling af borde, stole, buffet og bar. En menu skal sammensættes, der skal dækkes borde og pyntes op i Hangaren, bands skal bookes, sponsorater skal søges, der skal laves PR for festivalen, T-shirts og andre varer skal bestilles fra USA og Danmark i god tid, hotelværelser til bands skal reserveres... Listen er nærmest uendelig. Og sidst, men ikke mindst, skal der arrangeres en del arbejdskraft i form af forskellige håndværkere fra CE Enterprise samt frivillige, uden hvem der blot ville være en tom hangar at feste i.

Igennem hele forløbet afholdes en del møder i festivalgruppen, hvor der bliver udvekslet idéer, gode råd og erfaringer. Alle bliver opdateret på ansvarsområderne, og der bliver taget hånd om eventuelle problemer, der måtte opstå hen ad vejen. Hver festival afslutter vi med et møde, hvor ris og ros til arrangementet bliver udvekslet.

Mit ansvarsområde var at finde frem til det helt rigtige danske band. Efter søgen på Internettet, samtaler med diverse bands og gennemgang af disses demo-CD'ere - som ikke lød videre lovende - fik jeg fat i RubberBand. De var et kæmpe hit til Thule's første festival i 2003, så mon ikke de kunne byde solen velkommen med maner endnu engang?! Det kunne de!

RubberBand var meget begejstrede for, at der blev tænkt på dem igen, og de var vilde efter at komme tilbage til Thule. En kontrakt blev underskrevet med bandet, og så var det ellers i gang med forberedelserne til deres ankomst og ophold. Flere ting, end man umiddelbart aner, skulle falde på plads på meget kort tid: clearinger af bandets medlemmer skulle sættes i værk hos DET-1

på den amerikanske ambassade i København, sponsorering af flybilletter skulle søges hos Air Greenland og DET-1, hotel i Kangerlussuaq skulle arrangeres, meal cards skulle bestilles hos Eli i Økonomiafdelingen, midlertidige ID-kort skulle bestilles hos Nina i personaleafdelingen og et program for bandets besøg i Thule skulle planlægges.

Programmet for bandet er et kapitel for sig. Alt skal være planlagt til mindste detalje, lige fra bandet står af flyet, til de er på vej hjem en uge senere. Samme dag som bandet ankommer til Thule, skal der afholdes safety briefing, udleveres faseposer, vises rundt på basen og checkes ind på Hotel North Star Inn.

Ugens program dækker også over det amerikanske bands ophold i Thule, og der er mange detaljer, som skal passe sammen og gå op i en højere enhed. Ugen igennem er der arrangeret forskellige ting for de to bands, bl.a. spilleaftener i TOW Club, Thule Trippin' hvis vejret tillader - det gjorde det desværre ikke i år, Mission Briefing hos 821 ABG Base Commander Col. Walker, lydprøve i hangaren på dagen for festivalen og besøg og rundvisning på DET-3 og BMEWS.

Dagen nærmer sig

I de sidste 2 uger op til festivalen var bekymringen stor. Der var tvivl om hvorvidt det amerikanske Carson Downey Band ville nå frem til Thule i tide til festivalen.

Datoen for deres ankomst blev ofte ændret, og ingen vidste klar besked. Og som om det ikke var nok, var der dårlige vejrforhold længere nede af kysten i Grønland, og flyet som RubberBand skulle med blev aflyst. Hvornår de ville ankomme til Thule kunne ingen rigtig svare på. Jeg blev nærmest grå-håret på rekordtid!

Programmet blev endnu engang rettet til, og så var det bare at vente.

Torsdag morgen fik jeg det længe ventede opkald: RubberBand er på vej - de lander om få minutter! Ud af døren fløj jeg, ind i en taxa, og så var det afsted til lufthavnen. Her rendte jeg ind i Nina, der ventede med længsel på hendes nyansatte, som vist nok havde været det meste af

Grønland rundt på grund af det dårlige vejr. SAS-Birgit dukkede op med en passagerliste og kunne fortælle, at to af medlemmerne fra RubberBand ankom på det første fly, de sidste fire med et fly som ankom en time senere. Heldigvis havde Louise kaffen klar, og der blev indrettet kaffe-/vente rum til bandet på Flemmings kontor.

Både RubberBand og Carson Downey Band ankom til Thule i god behold. Mette Linneman, Mitch Hebert og MSgt. Bailey tog sig kærligt af Carson Downey Band. Louise Adolph og jeg selv tog os kærligt af RubberBand, og dagen gik slag i slag med udlevering af ID-kort og diverse nyttige informationer, afhentning af meal cards og et besøg i Dundas Dining Hall - til RubberBands store fornøjelse. De var vist ret glade for gensynet! Deres noget turbulente tur herop havde ikke taget modet fra dem - tværtimod! De havde vist fået én på opleveren med overnatning i Jakobshavn og en flyvetur a la rutsjebanen i Tivoli på grund af den megen vind.

RubberBand var „på“ fra første minut og lige til, de stod ombord på flyet, der skulle bringe dem hjem til Danmark. De nød deres ophold og glædede sig over, at de kunne være med til at byde solen velkommen tilbage endnu engang. Jeg håber, du har nydt det mindst lige så meget!

Fotos:
Benny
Elmlykke

First Light Festival - Ros!

af Hanne S. Kristensen

Det imponerer mig fortsat, hvor mange ressourcer nogle kolleger faktisk vil bruge på at lave en god aften for mig.

Mit eneste forventelige bidrag er at jeg møder op og ser, hvor godt de har gjort det. I de fleste tilfælde kvitterer jeg dog også med at iføre mig et fortrindligt humør og "søndagstøjet"

First Light Festivalen var min første af slagsen. Den var netop afviklet weekenden før jeg landede på Thule for første gang, så noget direkte sammenligningsgrundlag havde jeg jo ikke at gå ud fra.

Det var en mere end almindelig god og særdeles veltillavet menu, vi blev præsenteret for af vore kolleger i DDH – uhmhm, krebs!!! Laks – uhmhm Pastasalaten – uhmhm og sådan kunne jeg blive ved... Det synes jeg virkelig, at I skal have tak for.

Fedt band – hvis man kan lide Beatles (jeg elsker Beatles, jeg er jo vokset op med dem).

Og en rigtig masse glade og festklædte mennesker, hvoraf en del frøs med anstand, men hvad gør men ikke for pyntens skyld. Jeg synes, at det er herligt, at temperaturen kan tilsidesættes fuldstændig til gengæld for udseendet. Ska' der vær' fest – så la' der vær' fest. Vi glæder os til den næste af slagsen!

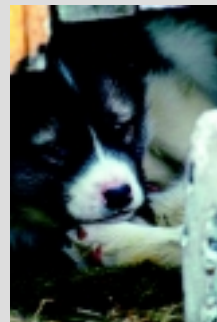
Har du en god artikel, et eller flere gode billeder, konstruktive forslag, noget du brænder for at komme ud med eller kommentarer til Pittufik News - så skriv eller

ring til Charlotte på #lokal 2861

eller

send en mail til følgende adresse:

charlotte.anthonisen@gc.gl

Etik og godt lederskab - Foredrag af Jeffrey A. Zink, Ph.D.

af Helene Carstensen

Etik og godt lederskab. Det er vist et udtryk, der er lige så mange definitioner på, som der er mennesker på jorden. Efter et mere end 2 timers intensivt, levende og veltilrettelagt foredrag ved Dr. Zink var alle fremmødte klar over, at vi alle på den ene eller anden måde er ledere – og ikke mindst blev vi klar over, at nogle af os er bedre ledere end andre og også, at vi alle kan blive bedre ledere. Samtidig pointerede Dr. Zink vigtigheden i at have en organisation, hvor alle arbejder i samme retning, og ikke mindst hvordan en leder får sine medarbejdere til at arbejde i samme retning; nemlig ved samarbejde, hvor alle føler sig værdsat, og hvor alle er stolte af at være med!

Ikke alle fremmødte - som var en blanding af amerikanere og danskere (et lille udpluk af Team Thule) - var ledere af profession, men i løbet af foredraget formåede Dr. Zink at "trykke på de rigtige knapper" og fik os alle til at erkende, at ikke kun de fremmødte chefer er ledere, men at vi alle er ledere i vores eget liv personligt som fagligt.

Hvordan når en leder ud til alle medarbejdere i en virksomhed, og hvordan opbygges en etisk korrekt atmosfære? For at dette kan lade sig gøre, er det nødvendigt, at alle er indstillet på at samarbejde. En leder kan også vælge den mere gammeldags metode; nemlig at være den, der sætter dagsordenen, og hvor hans/hendes ord er lov.

I samme forbindelse - lidt senere i seancen - fik vi alle mulighed for at komme med stikord til definitionen af en "dårlig leder" og efterfølgende til en "god leder" – meget spændende. Med dette fik Dr. Zink os til at tænke lidt over, hvordan vi selv er som mennesker og som ledere.

Dr. Zink gav os desuden nogle gode "værktøjer" med på vejen om muligheden for at opnå et godt eller bedre samarbejde. Jo bedre vi kender hinanden fagligt som personligt – desto større er muligheden for et forbedret samarbejde. Ligesom i et velfungerende ægteskab er det vigtigt, at vi som samarbejdspartnere i en virksomhed til en vis grad også kender lidt til hinandens personlighed og baggrund.

At 2 timer kan virke som 10 minutter, fandt vi ud af efter dette spændende og meget lærerige foredrag. Tak til US Air Force for, at vi fik mulighed for at deltage i dette arrangement.

Dr. Zink, som bor i Colorado Springs med sin kone og to sønner, har været ansat som Lieutenant Colonel i U.S. Air Force, hvor han i ca. 10 år arbejdede som "bombeudløser" i B-52 fly og i 6 år som professor inden for filosofi ved Air Force-akademiet.

Pinsetterkursus

af Rene Thomsen

Da vi i oktober fik at vide, at vi skulle til at reparere bowlingmaskinerne, fik vi også at vide, at vi skulle på kursus i det, da maskinerne jo er noget specielle.

Jeg blev den første af os, der skulle af sted, og det tog jeg fredag morgen den 23. januar med DC8'eren fra Thule til Baltimore. I Baltimore skulle jeg vente til om aftenen, før jeg kunne komme videre til Detroit og derfra igen videre til Muskegon. Men flyet til Muskegon var forsinket på grund af dårligt vejr, så jeg var forsinket allerede fra den første dag.

Vejret i Muskegon var ikke bedre end på Thule - der var snevej hver dag, men jeg fik da set solen for første gang i et par måneder. Om lørdagen kørte jeg lidt rundt i byen og omegnen for at se lidt på byen, og hvor man kunne få noget at spise osv. Mandag kørte jeg ind til fabrikken, hvor kurset skulle afholdes og også for at se, hvor den lå, da kurset først skulle starte om tirsdagen - i øvrigt på min fødselsdag. Tirsdag morgen skulle vi starte kl. 10.00, og jeg var lidt spændt på at se, hvem jeg skulle gå på kursus sammen med. Det viste sig at være en god blanding af unge og gamle. Kurset foregik i en gammel lagerhal med 8 nye Brunswick-maskiner og 2 gamle maskiner magen til dem, der var heroppe, før vi fik de nye maskiner, som vi har i dag.

Selve kurset

Kursusdeltagerne kom alle fra USA, men fra forskellige stater, og jeg var den eneste udlænding. Kurset varede i 9 dage. De første fire dage fortalte vores kursusleder om opbygningen af maskinerne, og hvad de forskellige dele gjorde, og hvorfor de gjorde det. Om mandagen i uge 2 skulle vi så have en skriftlig prøve, og det var noget med at sætte kryds ved ja eller nej. Man skulle ikke skrive noget ud for de forskellige spørgsmål. Men efter lidt mere teori fik vi endelig lov til at rode ved maskinerne. De næste 3 dage fik vi lov til at arbejde med maskinerne halvdelen af tiden, og den anden halvdel var der så mere teori.

Den sidste dag skulle vi have en prøve mere, som var på samme måde som den første. De to prøver, plus hvordan det gik med det praktiske, skulle der gives en karakter for, bestået eller ikke bestået, men det fik vi ikke at vide, mens vi var der. Det vil blive sendt til firmaet, så jeg ved ikke endnu, om jeg har bestået, da jeg ikke har fået noget at vide fra GC endnu.

Da vi alle var færdige med prøven, og vores kursusleder havde rettet dem, fik vi dem tilbage. Derefter blev vi vist rundt på fabrikken. Der produceres ikke maskiner mere; de bliver lavet i Ungarn. Det eneste, de laver på fabrikken nu, er bowlingkugler, og vi så, hvordan de bliver lavet. Derefter så vi deres reparationsafdeling med diverse elektronik samt deres support-kontor, hvor man kan ringe ind, hvis man har et problem.

Festligheder i fritiden

Aftenen var vi ude på sjov. Flere gange var vi ude at bowle, selv om vi havde gået og hørt om bowling hele dagen lang.

Vi var også på forskellige barer og restauranter at kigge lidt. Eller man skulle måske sige, at vi også festede lidt nogle af dagene. Vi fandt en lille bar med 6 bowlingbaner, hvor man selv skulle skrive, hvor mange point man fik.

Det blev lidt sværere, jo senere på aftenen det blev. De fik også lokket mig med på noget, der hedder Hooters, hvor pigerne går i meget lidt, men stramt tøj, men det er en familierestaurant! Den sidste lørdag, jeg var i byen, var jeg ude at isfiske med en af dem, jeg havde været på kursus med.

Om søndagen skulle jeg rejse tilbage til Baltimore, hvor jeg skulle vente til onsdag, før jeg kunne flyve herop igen, så jeg fik nogle dage i byen til at gå rundt at kigge. Jeg skulle jo ned at se Hard Rock Cafe. Det var noget af en oplevelse, så hvis I engang kommer til Baltimore, kan det anbefales.

Hjemrejsen

Så blev det (desværre) onsdag, og jeg skulle tilbage til Thule. Jeg kunne godt have brugt nogle flere dage derovre, men nå, så må jeg jo tage derover på ferie. Men inden jeg skulle møde op i lufthavnen, blev jeg ringet op fra Thule og fik at vide, at flyet nok ikke ville afgå som planlagt, men at jeg skulle møde op til tiden alligevel. Jeg ville så få besked på, hvad der skulle ske. Jeg tog ud i lufthavnen og fik at vide, at flyet ikke ville gå den dag, men at den nok ville gå fra McGuire Airforce Base lørdag, samt at jeg selv skulle finde ud af, hvordan jeg kom dertil. Jeg fik også at vide, at jeg måske ikke kunne komme med fra McGuire, og at jeg nok skulle med et andet flyselskab herop til Thule. Jeg fik fat i nogle heroppe, og vi aftalte, at jeg skulle tage ind på et hotel, og at de ville ringe dagen efter og fortælle, hvad der ville ske. Dagen efter fik jeg at vide, at jeg skulle tage til McGuire, men hvor ligger det? Jeg fik at vide af nogle amerikanere, hvordan jeg skulle komme dertil. Vel ankommet til McGuire-basens indgangsport blev jeg så stoppet af nogle SP'ere, der fortalte, at flyet først gik dagen efter om morgenen. Men de var flinke, så de ringede efter en af deres kolleger, som kom og kørte mig tilbage til hotellet. Næste morgen skulle vi være i lufthavnen kl. 04.00, men de kom ikke og åbnede før kl. 05.00. Da vi endelig kom ind, fik vi at vide, at flyet var forsinket et par timer. Efter et par timer fik vi så at vide, at flyet var endnu mere forsinket. Til sidst - efter 18 timer - fik vi at vide, at flyet først ville gå om søndagen. En hel dag på basen - hvad skulle man lave? Om aftenen gik jeg i biografen. Så blev det søndag, og vi mødte endnu engang op for at komme til Thule, men vi var knap nok kommet indenfor, før vi fik at vide, at flyet var forsinket igen.

Men endelig, ca. kl. 12, kom vi ombord på et C130 militærfly, og vi var på vej tilbage til Thule. Ca. 10 timer, en mellemlanding og en masse larm senere var vi endelig tilbage. Og hvilken modtagelse vi fik! Der stod en 15-20 soldater og tog imod os, da vi steg ud af flyet. Så alt i alt en kanon tur, hvor jeg har mødt en masse mennesker og fået nogle nye venner derovre, som jeg skriver med.

Elevspalten

af Randie Egede

TNI-vejlederseminar

(Tunngaviusumik Niuernermik Ilinnirtitaaneq - Handelsskolernes Grunduddannelse).

Seminariets formål er: Arbejde med at fastholde elever og lærlinge på uddannelserne. Det skal gøres til et hovedindsatsområde og være en fællessag mellem brancheskoler, virksomheder, kommuner og KIIP, skabe en bedre forståelse for TNI's baggrund samt bedre samarbejde mellem skolerne og praktikpladserne.

Rejsen og hotelopholdet blev ordnet af arrangørerne. Turen skulle gå via Qaanaq. Onsdag skulle seminaret begynde. Tirsdag morgen var det dejligt vejr og ingen bekymringer, men nej.

Kystruteflyet var ikke ankommet til Qaanaq. OK, så tager vi bare GC-charteren om onsdagen. Men nej, heller ikke. OK, torsdag skulle muligheden for at komme ud via Qaanaaq være stor, da kystruteflyet ankommer og afgår derfra. Men ikke tale om, der var ikke flere pladser. Så gav jeg det en chance om fredagen. Og langt om længe lykkedes det. Tre aflyste dage; så oplever man virkelig hvor svært, det kan være at komme ud fra Basen.

Vi kom til Ilulissat efter at have mellemlandet i Upernavik. Ankomst kl. 22.00. Vi fik lidt aftensmad og hilste på de andre, og der var et par kendte ansigter fra min tidligere hjemby Qaqortoq.

Dagen efter startede vi efter morgenmad. Jeg blev præsenteret af arrangørerne. Der var undervisere fra Qaqortoq og Nuuk, som fortalte, at de havde ventet, til jeg ankom. Så nu skulle vi bare give den en skalle. Om dagen samt et par aftener var der undervisning. De første dage fik vi informationer om TNI's baggrund og strukturen for uddannelse, lærlingekontrakter, uddannelsesplaner, koblingsopgaver, afbrydelser, samtaler, skoleophold samt videre uddannelser.

Vi blev også delt i tre grupper, hvor vi skulle forberede os på at holde foredrag for vore gæster fra byen. Hver gruppe havde til opgave at fremlægge for de inviterede virksomheder fra Ilulissat, som har praktikanter eller er interesserede i at have praktikanter. Gruppe A skulle fremlægge for en grønlandsk arbejdsgiver om kontorlinien. Også gruppe B skulle fremlægge for en grønlandsk arbejdsgiver, men med udgangspunkt i butikslinien.

Jeg var på det sidste hold, gruppe C. Vi skulle holde foredrag på dansk om kontorlinien. Vi startede med SILLIT (Erhvervsskole) i Ilulissat. Vi havde 1 1/2 dag til at give vore gæster al informationen. Gæsterne var Hotel Arctics direktør og økonomichef samt 3 fra kommunekontoret. Vi havde 2 tovholder, så vi var sikre på, at vi videregav de rigtige oplysninger. Vi fik lavet diverse informationer og foldere til vore gæster. De var meget interesserede og positive over vores seminar. Vi afsluttede vores lille kursus med en middag på SILLIT.

På vej til SILLIT fra hotellet

2 Dage før afslutningen på seminaret var der fællespisning, hvor der blev samlet ind til en lille gave til en af vores arrangører, Erik Ljungdal. Erik har arbejdet som TNI-udvikler og -inspektør i godt 4 1/2 år, men skifter nu over til at blive undervisningsinspektør for erhvervsuddannelserne under Uddannelsesdirektoratet.

Den sidste dag var evalueringsdag. Derudover holdt jeg et 1 1/2 time langt foredrag om Thule-basen; om hvilke krav vi stiller til elever, der søger hertil, så erhvervsskolerne bedre kan informere eleverne om forholdene her på TAB.

Solnedgang fra Hotel Arctic.

Jeg snakkede med hotellets direktør, om de ikke kunne være interesserede i, at vi lavede en delepraktik om køkkenelever, og han var meget interesseret.

Om aftenen havde vi en afslutningsmiddag. Der var lavet god mad, sange og underholdning. Midt i maden kom brandvæsenet til hotellet, da der var opstået en mindre brand i pejsen. Men trods dette et rigtig godt seminar.

Thule Heritage Hall

Kom og se hvad der er gået for sig her på Thule, der findes mange spændende historier om B52, tvangsflytningen, livet og naturen.

åbningstider - altid åbent

åbningstider med bemanding

Tirsdag kl. 19 - 21

Torsdag kl. 19 - 21

Bygning: #121

Telefon: 7121

Har du et problem med alkohol ?

af Calle Korsgaard

Hvornår har man et problem med alkohol? Det er et spørgsmål, som kan være svært at svare på; måske synes din nabo, du har et problem, men du synes ikke selv, der er noget problem.

Sundhedsstyrelsens anbefalinger om, at mænd højst må drikke 3 genstande dagligt (21 genstande om ugen) og kvinder højst 2 genstande dagligt (14 genstande om ugen), gælder fortsat, også selvom man nu overvejer at sætte disse tal ned. Sundhedsstyrelsens anbefalinger bygger dog udelukkende på fysiske konsekvenser af alkohol. Alkohol har ikke samme virkninger hos alle og kan have en helt anden effekt hos dig, end den har hos din nabo. Vi kan altså ikke blot være tilfredse med, at vi drikker mindre end naboen. Når vi som læger skal hjælpe en patient til at vurdere, om han har et problem med alkohol, tager vi udgangspunkt i alkoholens virkning hos den enkelte. Der er international enighed om, at du kan have et alkoholproblem, hvis du har oplevet mere end 3 af følgende tilstande

- sygelig trang til alkohol, eks. trang til alkohol om morgenen
- kontroltab, dvs. under alkoholpåvirkning at miste kontrollen over sig selv og blive meget vred, aggressiv eller ked af det
- udvikling af abstinenser, dvs. rysten, indre rastløshed og svedeture
- Blackouts – sorte huller fra aftenen før
- isolering, eks. undgå sociale sammenkomster privat eller på arbejdet pga. af alkoholen
- Drikkeri mod bedre vidende, eks. drikke selvom du ved andre bliver kede af det, drikke selvom du ved du skal på arbejde om x antal timer, drikke selvom du ved, at du drikker for meget.

Har du oplevet flere af disse tilstande, betyder det ikke nødvendigvis, at du har et alkoholproblem, men du er måske på vej rundt i en ring, som pludselig kan accelerere, og hvor du ikke længere selv kan styre det. Konsekvensen kan vise sig både socialt og fysisk. I den figur, som er nedenfor, får du et indtryk af, hvordan et uheldigt alkoholemønster udvikler sig.

Mit besøg på TAB

af Kent Møller

I tiden fra den 28. januar til 4. februar havde jeg fornøjelsen af mit andet besøg på TAB. Det er jo ved at være otte måneder siden sidst, så det var på høje tid. Formålet var hovedsageligt at møde mine "kunder", nemlig supervisors og managers primært i CE og Airport, for at følge op på ansættelser og høre lidt til fremtidige behov. Jeg var blandt andet rundt i shopperne i CE, på brandstationen, i VM og hos NSC. I CE brugte jeg naturligvis en del tid på at sætte mig godt ind i den nye organisation og høre de krav, der stilles til fremtidige medarbejdere dér. Endelig kikkede vi lidt på bemandingsbehovet til den travle sommerperiode, hvor der traditionelt mandes noget op i afdelingen.

Jeg havde også prioriteret andre typer besøg. De var hos de af jer jeg har haft glæden af at være med til at rekruttere henover sommeren og efteråret. Selvom jeg desværre ikke kunne nå rundt til alle, var det godt at få en ærlig og direkte feedback. Det var lærerigt at høre om det, I har oplevet, fra I møder GC første gang i København til modtagelsen på TAB og introduktionen til det nye job. Det skulle gerne hænge sammen det hele, og det arbejder vi hele tiden på at gøre bedre. Jeg fik en masse gode input med hjem, som jeg tager op med min kolleger her i København.

Der blev også tid til andet end arbejde. Blandt andet en (enkelt) tur i Gym. Men ugens højdepunkt var uden tvivl lørdag aften i Klubben, hvor de fire piger i Personaleafdelingen havde inviteret mig ud. Jeg havde det som blommen i et æg og nød mange misundelige blikke fra især herrerne ved bordene omkring. En enkelt køretur i det korte "dagslys" blev det dog også til. Da kunne jeg så mærke, at -35 grader er RIGTIG koldt. I al fald for sådan en som mig. Det var en voldsom forskel fra mit besøg sidste maj, hvor der nærmest var lunt og kun mellem 0 og -10 grader. Så det var en stor ting at opleve rigtig Thule vinter... nu mangler jeg kun at opleve en storm...

Jeg vil sige jer alle tak for (endnu) en god modtagelse, der gjorde opholdet rigtig godt. Det er rart at føle sig velkommen, selvom vi sidder fysisk langt fra hinanden. Det er et klart ønske at få sat besøgsfrekvensen lidt op. Det er nu engang den bedste måde at følge rigtigt med i, hvordan det går, og hvad der sker. På den måde kan vi blive endnu bedre til vores arbejde, og give et så realistisk billede som muligt videre til fremtidige kolleger. Og skulle I finde vejen forbi Indiavej 1 på Østerbro i København, er I mere end velkomne til at kikke ind. Vi har også kaffe...

Giv roser til en god kollega

Har du en kollega, der gør, at du hver dag glæder dig til at komme på arbejde? En kollega som gør arbejdsdagen lysere, sjovere, mere spændende...

Så vis, du sætter pris på det! Skriv en god begrundelse – gerne en halv side – til Pituffikken om, hvorfor han/hun fortjener roser.

I hvert nummer trækker vi lod blandt de indsendte forslag, og din kollega belønnes med et gavekort.

Tops

af Martin

Tops In Blue er en af verdens ældste og erfarne optrædere, oprettet 1953 af Major Al Reilly. Idéen var at benytte sig af de underholde inden for så vidtrækkende emner som komedie, kaste sig over netop denne form for underholdning, var mange talentkonkurrencer, men kun inden for atletik.

Air Force Worldwide Talent Contest dannede derfor baggrund for Tops In Blue. Deres debut turne bestod af 230 shows, flere end 7.000 shows, som de i dag har bag sig.

Hjemme på Lackland Air Force Base, Texas har hvert team af de bliver sluppet løs i den store hvide verden blandt andet her der optræder, ligger der både en lang og stolt tradition bag oplevelse Tops In Blue leverede her på Thule, virkede det

in blue

Hallengren Foto: Martin Dantoft

de grupper af sin slags. Gruppen blev
e mange talentfulde Airmens evner til at
e, drama, sang og musik. Baggrunden for at
erkendelsen af at der på det tidspunkt var

d for udvælgelsen af de personer der dermed
på bare 235 dage. Dette var starten på de

et 45 dages hårdt og intensivt program inden
er på Thule. Så selvom det "bare" er amatører
landet godt op med humør og slid. Men den
nu også, som om de havde prøvet det før.

Et farvel fra Fire Chief'en - Michael Andersen

Så er tiden kommet, hvor jeg skal tilbage til mit job i Falck, min 3 måneders periode er overstået, og de 3 måneder er gået meget stærkt. Det ser jeg som et positivt tegn; det er tegn på, at jeg har haft det godt både på jobbet som Fire Chief, men også i den sparsomme fritid man har heroppe på TAB.

Da jeg sagde ja til at tage imod udfordringen til at tage herop i 3 måneder, forsøgte jeg at forberede mig så godt, som jeg kunne, og en af måderne var at holde nogle møder med min kollega fra Falck, som lige var kommet hjem efter en 3 måneders periode på TAB.

Han nævnte bl.a. til et af møderne, at alle var meget imødekomende og rare, og det kan jeg kun bekræfte. Allerede på vejen herop i flyet blev jeg modtaget af nogle utrolig venlige og rare mennesker, som jeg har bibeholdt kontakten til under hele mit ophold på TAB. Det har i den 3 måneders periode udviklet sig, og flere bekendtskaber er kommet til, både danske og amerikanske. Det har til tider været svært at nå alle de tilbud, der var, og det havde jeg ikke lige forstillet mig, da jeg tog herop. Jeg har i den periode, jeg har været her, bl.a. sat mig som mål, at jeg ville prøve så mange af de fritidsaktiviteter, der var, som muligt, og fitnesscentret blev også et af disse, som jeg har haft stor glæde af. Der blev trænet og spillet mange forskellige sportsgrene, hvilket har været utrolig sjovt og vel at mærke sundt. Jeg fik deltaget i en del turneringer herunder floor hockey, hvilket har været virkelig underholdende og udviklende igennem hele den periode, jeg har været her.

Community Centret har i min tid også været brugt flittigt, med bl.a. en golfsimulator som til tider gav nogle spændende øjeblikke, samt et velassorteret bibliotek, når man havde brug for at sidde at slappe af med en bog. Hobby Shoppen var et af de områder, som var grænsebrydende, men prøves - dét skulle det, så jeg har i min periode været nede at lave en fugleskulptur. Det havde jeg heller ikke drømt om, at jeg skulle side og lave, og da jeg nævnte det for venner og familie derhjemme i Danmark, mente de, at tiden var kommet til, at jeg skulle hjem!

Kulden og de naturstunder samt ture, der har været, i den periode jeg har været her, har været svære at beskrive. Allerede når man træder ud af flyet, slår det en, at det er meget koldt. Det var som sådan ikke så overraskende, men man kan tydeligt mærke, at man er heroppe på naturens præmisser, og netop naturen heroppe på Grønland er slående og fantastisk og samtidigt truende, en oplevelse jeg sent vil glemme!

Jobbet heroppe som Fire Chief har været en meget positiv oplevelse. Jeg har været heldig at komme herop i den helt rigtige periode, hvor der har været nogle store opgaver, som jeg virkelig har nydt at arbejde med, analysen og udarbejdelsen af den nye SOW samt forberedelserne til overenskomsten er nogle enkelte af dem. Denne proces har udviklet mig på mange områder, idet jeg har været nødsaget til at sætte mig ind i nogle regler, som jeg ikke havde arbejdet med før, herunder alle de amerikanske regler, der foreligger for Fire samt lufthavnsregler/-love, men hele den arbejdsproces havde ikke kunne gøres så hurtigt uden den støtte, jeg har fået fra mine kollegaer i Fire. De har været yderst hjælpsomme med at vejlede mig i, hvor jeg ville kunne læse og finde dokumentation på diverse regler og love. Det skal de have en stor tak for!

Til alle øvrige samarbejdspartnere vil jeg gerne have lov til at sige tak for denne gang og tak for et godt samarbejde.

Jeg har ikke på noget tidspunkt følt, at jeg ikke var velkommen, og selvom der var travlhed, var der altid tid til at snakke nogle teorier igennem. Jeg vil ønske jer alle held og lykke i fremtiden!

"Basens bedste bøffer"

af Bo Poulsen

Food Warehouse, også kaldet Commisary, er basens fødevarerlager. Det er en lille men hyggelig arbejdsplads bestående af 3 medarbejdere: Bo Poulsen, Food Specialist, Brian Sutinen, Crew Chief og Svend Petersen (Krølben), Warehouseman. Vi forsyner basens Dining Halls og basens barakker med fødevarer. Vi sørger for at have fyldt varelageret op, så basens beboere kan blive bespist efter Dining Halls planlagte menuer.

Fire Februar

Februar måned nåede vi op på i alt 25 ture: 6 ambulanceture og 19 brandmeldere, hvoraf der i et af tilfældene var brand. Branden opstod ved, at nogle klude blev antændt af nogle gnister. Kludene skulle ikke have ligget på gulvet, men i den dertil indrettede spand til klude, så man netop ville undgå sådanne situationer. Jeg vil derfor gerne opfordre alle til, at man er opmærksom og overholder reglerne med bl.a. opbevaring af klude. Omtalte brand var et tydeligt bevis på, hvor hurtigt det kan gå, og til alt held blev det i dette tilfælde opdaget i tide, så det kunne blive slukket, inden det nåede at udvikle sig.

Siden Food Warehouse er blevet lagt ind under Supply and Services, er der sket mange forandringer fra tidligere. Blandt andet bliver alle varer nu bestilt og modtaget via edb, hvilket gør det nemmere at holde styr på: Lokationsnumre, serienumre og holdbarhed, og den elektroniske styring bevirker, at vi hele tiden ved, hvor vi har varerne, hvor lang tid disse kan holde sig, og hvornår det er tid til at genbestille en given vare. Ligeledes er personalet blevet skiftet ud med to kokke og en rutineret lagermand.

Opgaverne er nok lettere i dag, end de var for f.eks. 10 år siden. Det er bl.a. lettere at få fløjet varer ind, som førhen skulle købes til et helt år ad gangen, idet disse skulle fragtes op med skib. Dette fremskridt bevirker, at vi i dag har mere lagerplads at gøre godt med.

Vi får hovedsageligt oksekød, fisk, fjerkræ og grøntsager med fly fra USA. Danske varer såsom svinekød, pålæg og andre specialiteter kommer med charteren en gang om måneden. Det kan dog forekomme, at varerne ikke kan leveres eller ikke længere bliver produceret. I disse tilfælde bliver vi nødt til at genbestille et tilsvarende produkt. Varer med lang holdbarhed, såsom konserves, tørvarer og frostvarer får vi op med skib i havnesæsonen, da der her er næsten uanede mængder af plads, og vi får således i denne periode fyldt vores varelager helt op.

For at vi skal kunne have alle varegrupper på lager hele tiden, er det vigtigt, at vi samarbejder med Dundas Dining Facility, da levering med fly skal bestilles fem uger før, varen ankommer til Thule. Visse ting såsom grøntsager og frisk mælk fra USA bestilles og leveres hver uge. Vi modtager mellem 3.500 og 4.500 kg grøntsager og frugt hver uge, som fordeles på de to Dining Halls og Igloo Inn (den danske klub). Derudover leverer vi friske grøntsager, mælk, ost og æg en gang om ugen til Qaanaaq.

Barakkerne kan handle hos os i bestemte uger ved at indlevere en AF form 3516, mandag og tirsdag, fra kl. 06.15–17.15, og kan derefter afhente de bestilte varer fredag efter kl. 13.00.

Når man tager basens beliggenhed i betragtning, har vi et forholdsvis stort udvalg af varer både specialiteter og dagligdagsvarer, som mange butikker i Danmark ikke har på lager.

For at sikre, at kvaliteten af madvarerne er i orden, bliver grøntsager, mælk osv., tjekket hver uge af basens laboranter, inden det sendes videre til kunderne. Herudover har vi også løbende kontrol af vores fødevarer.

Da basen ligger meget afsides, kan det forekomme, at vi indfryser kølevarer for at forlænge holdbarheden, og vi har fået laboranterne til at udarbejde et skema med retningslinjer for dette forløb.

Der er mange munde at mætte på Thule, og vi gør vores bedste for, at ingen kommer til at sulte.

Bowling Center

Af Steen Staal

Her i Bowling Centeret går det stærkt for tiden: Vi får nye baner, kugler, lane conditioner, møbler, gulvtæpper, flere varer i butikken, nye åbningstider, gardin bliver fjernet ved bane 1, disken ved butikken bliver lavet og ikke mindst bliver vores mekanikere sendt på kursus.

Der er allerede blevet lagt nyt gulvtæppe på med et kosmisk farveindlæg. Der er kommet kosmiske kegler på alle baner, og det er nu muligt at skifte fra almindelig til kosmisk bowling på minutter og omvendt. Al kosmisk lys er blevet tjekket, repareret, og alt virker perfekt. Når de nye baner samt kugler er blevet installeret, bliver det et rent inferno af lys fra bane, kugler, lysshow og kegler – noget som bør opleves! Vi har haft besøg af en pinsetter fra Brunswick, som tjekkede alle baner sammen med vore to pinsettere.

Maskinerne er blevet justeret, og vi har fået adressen til Brunswick, hvor pinsetterne kan søge teknisk support. Vi har fået reservedele hjem til banerne over flere måneder, og det ser nu ud til, at alle materialer er ved at være på plads.

Den ene af vore to pinsettere har været på kursus i Amerika, og den anden mekaniker skal af sted til august. Omkring den 15. april forventer vi en udskiftning af alle banerne således, at disse lever op til gældende krav for bowlingbaner. Vi får en ny lane conditioner, og med dette tiltag skulle vi kunne styre olien optimalt. Med de tørre forhold, der er på Thule, er det en hel lille videnskab at skabe de rigtige forhold på banen.

Venligst bemærk vores nye åbningstider:

Mandag	Lukket
Tirsdag	16.30-22.30
Onsdag	16.30-22.30
Torsdag	16.30-22.30
Fredag	10.00-24.00
Lørdag	12.00-23.00
Søndag	12.00-19.00

Husk altid at reservere bane til fredag og lørdag aften – det kan betale sig! Reservation kan ske på lok. 2435 eller ved at sende en e-mail til Bowling.

Har du reserveret en bane til kl. 19.00, er det en god ide at møde op et kvarter før for at være sikker på at få banen, idet vi forbeholder os retten til at udleje baner fra kl. 19.00.

Da det er vores erfaring, at mange gerne vil bowle, inden de går i TOW Club, er det nu muligt at spille tidligt fredage og lørdage.

En fantastisk slædetur... Grib chancen, hvis du får den!

af Birgitte Andersen

I april sidste år var et par fangere fra Moriusaq strandet på Dundas. Isen var for skrøbelig til, at de kunne køre på hundeslæde tilbage. Mette fra Community Activity Center var derovre på visit af og til og skabte kontakt til fangerne. Vi var nogle stykker på basen, der var så heldige at få tilbudt en dag på hundeslæde.

Martin Dantoft og jeg mødtes ved havnen, hvor Mammarut allerede ventede på os med sin hundeslæde. Det var det smukkeste vejr. Himlen var klart blå – vi kunne se langt, men det var køligt. Vi var pakket ind i flere lag tøj, og det fik vi brug for. Vi havde nemlig betalt for en ca. 4 timers slædetur, men Mammarut kiggede ikke på uret, så det blev 6-7 timer i stedet.

Vi kørte i retning af Saunders. Hundene travede stille og roligt derudad, det varede ikke længe, før vi havde glemt basen og nød stilheden. Vi kiggede efter sæler, men de var hurtige til at springe i hullet, når de fornemmede, at vi var på vej. Men én blev liggende og Martin blev udstyret med riffel og skydesejl... han var dog ikke den store fanger!

Han gik og gik, gjorde klar til at skyde, mæææn sælen var allerede for længst dappet i hullet. Næste sæl... Mammarut tog selv affære... Han gik og gik, nærmede sig langsomt sælen. Vi kunne kun se ham i kikkerten. Pludselig tog fanden ved hundene, Martin og jeg var ved at flyve af slæden, sad ellers lige og slappede af. Det viste sig, at de havde hørt skuddet og var opdraget til at løbe hen til fangeren. Og jo... sælen, en stor remmesæl, var nedlagt. Mammarut skar den op, mens vi meget interesserede kiggede på den blodige sælkrop. Han skar klørne af - de blev senere poleret og sat på lædersnor til en flot halskæde.

Vi fortsatte i retningen af de 3 gletschere. Isen så tynd ud et sted, men jeg satte min lid til hundene og fangeren.

Vi talte ikke meget med fangeren, kun de få grønlandske gloser jeg kunne, men på en måde var det rart bare at kunne nyde nuet, naturen, hundene og stilheden og nyde Mammarut, der så så flot ud i sine isbjørneskindsbukser og kamikker og var fuldstændig gyldenbrun af solen. Han var rolig og tog sig god tid; det var dejligt afstressende.

Efter 7 timer med masser af frisk luft blev vi kørt tilbage til basen - en SKØN dag på slæde var overstået og kan varmt anbefales!!!

Vi går den bedste tid, set med mine øjne, i møde, og jeg kan kun opfordre alle - især de nye - til at tage med på de dejlige ture, Community Activity Centeret tilbyder, men også til selv at tage ud at se naturen. Fx på slædetur, helikoptertur til Grønnedal (og se moskusokser), helikoptertur til Qaanaaq (den ligger fantastisk smukt, der er masser af dejlige børn og hundeslæder), vandreture til indlandsisen, tur til det "hemmelige" sted, til Granatbjerget, overnatning i hytte, Station Alert, se ishulerne og alt det andet, der kan ses heroppe. Jeg tager hjem for good i juni og vil mindes alle de gode oplevelser, jeg har haft både på og uden for basen!

Kom i form med Team Thule!

Af Helene Carstensen

Der forbrændes fedt og genereres energi i Fitness and Sports Center hver dag! Fitnessfeberen raser som aldrig før, og der arbejdes hårdt på at komme i god form til den travle sommersæson.

Billederne viser blot et lille udpluk af de mange muligheder for fysisk udfoldelse, der tilbydes alle i Team Thule. Og som det fremgår af billederne, er der sved på panden. Sidste nyt på programmet er Step Aerobics under ledelse af Pernille Kløverpris, som ikke kun tager vare på os alle via sit daglige arbejde i personaleafdelingen, men hun er sandelig også god til at sørge for os i fritiden.

Herudover spilles der basketball, floorhockey, fodbold, ligesom der er mulighed for at klatre på klatrevæg samt spinning, pilates, fitball og tennis. Om vi keder os – nej, det gør vi ikke. Faktisk er det svært at nå

at deltage i alle de spændende aktiviteter, og til tider kan det føles, som om der er for få dage og aftener i ugen.

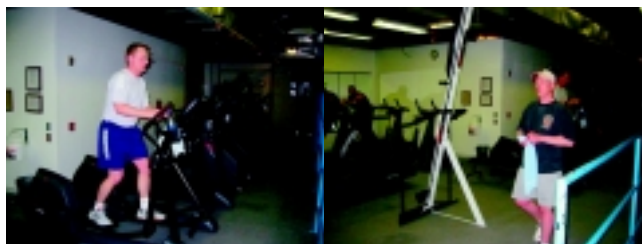
Badminton

Det gælder om at "slå" mod- parten, godt at der er net imellem!

Racketball

Hvorfor "slå" hinanden, når man kan slå til væggen! Brillerne – den nye trend på Thule. Men kun når der spilles bold!

Fitness

Her gælder sikkerheds-reglerne ikke - Det tilladt at træde pedalerne i bund – jo hurtigere desto bedre, og Kent træder godt i pedalerne på Crosstraineren.

Step Aerobics

Vi har ikke mange trapper, men de trapper, vi har, bliver flittigt brugt. Om vi har to hjernehalvdele – ja, og her gælder det om at bruge dem begge! Det går op og ned, men her bestemmer vi selv! Det er detaljerne, der tæller!

Bowling

Strejke – nej Strike!

Styrketræning

Det er altså ikke kun i Food Warehouse at der er gode bøffer. Bøfferne formes!

Foto: Steffen Hesselager. En solstråle

Konkurrence

Rudolf's Storebror?

Vi ved jo nu alle, at de "gode gamle SAS-dage" hører fortiden til. Air Greenland har overtaget hvervet med at flyve de ferie-glade GC-medarbejdere til og fra deres danske eller grønlandske bestemmelsessted. I mange årtier har man hørt vendingerne; "Hvornår kommer SAS'en?", "Hvilken SAS kom du med herop?", "Jeg skal hjem med næste SAS", osv. Men venner, den går jo ikke mere. Der kommer ikke flere SAS'er til Thule, så udtrykket SAS-dag er også et ekko fra en forsvunden tid. Spørgsmålet er jo så; hvad i alverden kalder man så den månedlige charter til og fra Danmark?

Som I sikkert har bemærket fra tidligere udgaver af det internationale nyhedsblad "Pituffik News", har vores posthelikopter allerede fået navnet "Rudolf", men charteren er altså stadig udøbt. Det er jo så derfor, Air Greenland har besluttet at udskrive en konkurrence, hvor vi alle kan komme med forslag til et nyt kælenavn. Air Greenland har sat en Fleece Jakke og en Kasket på højkant til den, der indsender et navn som Air Greenland forbeholder sig ret til at udvælge og anvende i fremtiden for vores charterbeflyvning.

Vi kan derfor fra redaktionen kun anbefale, at alle med blot en smule fantasi skriver deres forslag ned og indsender det til Pituffik Newsredaktion, som så vil formidle forslagene videre til Air Greenland på helt anonym vis. Når vinderforslaget er fundet, vil "forfatteren" så blive offentliggjort og modtage den eksklusive præmie.

Så fat gåse-fjeren og papyrus-rullen og lad os vide, hvad du mener, det nye navn bør være!